

anden Afdeling af Communalbestyrelsen; naar Borgerrepræsentationen og Indenrigsministeriet ere enige om en communal Foranstaltning, vilde det efter mit Skjønnende være ganske beehynderligt, om Magistraten eller Byfogden da skulde kunne forhindre Gjennemførelsen af en saadan af Indenrigsministeriet og Borgerrepræsentationen for hensigtsmæssig anseet Foranstaltning. Ministeriet vil naturligviis ikke tage Beslutning i en saadan Sag, uden at der er givet den anden Afdeling af Communalbestyrelsen Leilighed til at høre sig, og det vil altsaa staae i Indenrigsministeriets Magt at lægge den Vægt, som det maatte ansee det for rigtigt at lægge, paa de Ytringer, der komme fra denne Afdeling af Communalbestyrelsen. Om det under Nr. 2 stillede Endringsforslag bliver vedtaget eller ikke, lægger jeg ikke nogen stor Vægt paa. Derimod forekommer det mig nok hensigtsmæssigt, at det under Nr. 3 stillede Endringsforslag bliver vedtaget. Jeg skal give den ærede Ordfører Ret i, at det muligviis kan være, at Anvendelsen deraf vil være noget i Strid med Grundfættninger, som jeg har udtalt her, men jeg kan dog tænke mig saadanne særlige Forhold i en Commune, jeg kan tænke mig Grundtagten saa lidet beehydet og Forandringer forbundne med saadanne andre Foranstaltninger, at jeg dog helst staae, at saavel de communale Autoriteter som Ministeriet havde en friere Haand. Jeg skal derfor meget anbefale det under Nr. 3 stillede Endringsforslag; jeg finder det særdeles hensigtsmæssigt.

Hvorvidt der er Udsigt til at kunne gennemføre Loven i denne Session eller ikke, kan man jo ikke sige. Hvis imidlertid en saadan Lov som denne ikke skulde komme igjennem i denne Session, skal jeg ialtsald paa det Omhyggeligste overveie, hvorvidt der maatte være Anledning til ved næste Session at indkomme med et Lovforslag, saa at muligviis en Lov om denne Gjenstand kunde træde i Kraft den 1ste Januar 1862, altsaa samtidigt med Næringsloven.

L. C. Larsen: Jeg har allerede i Betænkningen udførlig udviklet de Grunde, der have ledet mig til at gjøre de Forslag, der ere stillede, navnlig Forslaget under Nr. 3, som er det, der har meest Betydning. Det er nemlig

den store Forstjæl, som findes mellem Besættningen i de forskjellige Kjøbstæder, og det ikke blot med Hensyn til det Beløb, der hidtil er blevet dækket ved Ligning paa Næring, men ogsaa med Hensyn til Anvendelsen af dette Beløb. Det er i det Hele taget de store Afvigelse, som finde Sted i Henseende til den communale Besættning, der gjøre, at jeg troer, det er rigtigt, at der bliver et noget videre Grundlag for Ligningen af den afløste Næringskraft. Efter de Ytringer, den ærede Ordfører har brugt, og efter hvad jeg nu har hørt af den ærede Minister, vil det maaskee være ufornødent at tale Mere til Fordeel for dette Forslag. Forslaget under Nr. 1 betragter jeg mere som en formel Afvigelse fra, hvad Udvalgets Fleertal har foreslaaet, end som en Realitetsafvigelse. Det er forekommet mig noget støvende, at man saa at sige suspenderer den Myndighed, som Magistraten nu har i communale Sager, og suspenderer den blot for denne ene Sags Vedkommende. Ved en Omorganisatiøn af Communalbestyrelsen vil det maaskee være ganske rigtigt at stille Borgerrepræsentationen anderledes, end den nu staaer, men Forholdet er jo nu det, at der behøves Samstemning mellem Magistraten og Borgerrepræsentationen til en Beslutning; iøvrigt har det været min Tanke, at hvis en saadan Samstemning ikke i dette Tilfælde tilveiebragtes, skulde der, som iøvrigt i Communalanordningen foreskrevet, kunne stee Indstilling til høiere Autoritet, navnlig til Indenrigsministeriet, hvorved altsaa det Samme vilde stee, som vil stee efter Udvalgets Forslag, men efter dette Forslag paa en Maade, som efter min Mening er afvigende fra det nu Bestaaende. Om Forslaget under Nr. 2 antages, er ganske vist temmelig ligegyldigt. Naar man giver en Bestemmelse som den, der er givet under Nr. 3, er der mindre Anledning til at lade Loven være interimistisk; det Interimistiske skulde jo ligge deri, at man venter en Lov angaaende en Indkomstskat, men naar det ikke gjøres til en nødvendig Betingelse, at det, der hidtil er lignet paa Næringskraften, skal dækkes ved Afgift paa Formue og Leilighed, er der, som sagt, mindre Anledning til at betegne Loven som interimistisk.